

Iloja ja suruja

Oleniusten lähettikirje 2/2023 –10.4.2023

Hangilta vesilammikkoon

Kevään kuvia takaisinpäin katsellessa tuntuu ihmeelliseltä, miten vielä kuukausi sitten perheemme laski mäkeä suuria kinoksia pitkin Otepään maisemissa pakkastaivaan alla. Nyt suuret kinokset ovat olleet jo muutaman viikon ajan historiaa ja paikkapaikoin on nähdä jopa vihertävää nurmea ja kukkia! Pyöräilykausikin saatiin alkamaan ja Sofian kanssa harjoitellaan pyörällä ajamista musiikkikouluun ja takaisin. Alkuvuoden pienen kotimaankautemme jälkeen työmme Virossa saatiin nopeasti käyntiin ja monia merkityksellisiä tilanteita tulee mieleen, kun aikaa katsoo hieman taaksepäin.

Nuorten oivalluksia

Viron luterilaisessa kirkossa nuorisotyön tila on yleisesti erittäin vaatimaton, vaikka monet sen tärkeyden tunnistavatkin. Seurakunnilla ei yksinkertaisesti ole resursseja ja taitoa alkaa tekemään sitä.

Meidän työmme tuloksena Etelä-Virossa on aloitettu uusi säännöllinen nuorisotyö kahdessa seurakunnassa, jonka lisäksi teemme rovastikunnallisesti ja valtakunnallisesti nuoria kokoavaa toimintaa. Suuri osa Ollin tekemästä työstä tapahtuukin viikoittaisissa nuortenilloissa, joissa pyritään luomaan nuorille turvallinen ja jatkuva paikka kasvaa ja kehittyä paitsi persoonana, myös uskossa.

Tänä keväänä nuortenillat ovat tuntuneet Ollista erityisen hyviltä. Syksyllä mukaan tulleet nuoret ovat jatkaneet käymistään ja mukaan on liittynyt myös yksi uusi innokas nuori. Joskus jo alkuvuodesta nuoret lähettävät Ollille viestejä: ”Onhan tänä lauantaina taas se nuortenilta?”.

Nuortenillan porukkaa. Virolaiset nuoret ovat yleensä laulavaisempia verrattuna suomalaisiin.

Nuortenillat aloitamme aina alkuringillä, jossa nuoret pääsevät kertomaan kuulumisiaan ja

vastaamaan päivän kysymykseen, jonka tarkoitus on tutustuttaa nuoria toisiinsa hieman enemmän. Mahdollisen leikin jälkeen on luvassa ns. teemahetki, jossa olemme tavalla tai toisella itse asian äärellä. Tänä keväänä Ollille on tuonut erityisiä ilonhetkiä, kun on saanut huomata, miten opetuksemme seurauksena nuori silminnähdessä oivaltaa mitä joku raamatunkohta tahtoo sanoa ja mitä se voisi hänen elämässään tarkoittaa. Usein onkin niin, että yhdessä luettu ja pohdittu sana tulee eri tavalla ymmärretyksi kuin yksin hiljaa luettu. Niin se Raamattu taitaakin olla tarkoitettukin luettavaksi: yhdessä seurakunnan (toisten ihmisten) kanssa.

Ennen iltahartautta vietämme vielä vapaa-aikaa, jolloin pelaamme nuorten kanssa yhdessä jotain peliä ja kristillinen musiikki soi. Monet nuoret ovatkin kertoneet, että ovat napanneet nuorteniltojen musiikkia myös arkipäiviensä soitto listoille. Tämä on ihan huippu juttu, sillä silloin kristillinen ilosanoma on osa myös heidän arkeaan. Jes!

Kerran meillä oli aika riemukas automatka, kun nuortenillan jälkeen Olli antoi kyydin kotiin muutamalle nuorelle ja he tahtoivat kuunnella muutamia suomalaisen gospellaulun, joihin he olivat tutustuneet viime vuoden Maata Näkyvissä -festivaalireissullamme. Ollin yllätykseksi nuoret olivat opetelleet laulamaan nuo laulut sana sanalta suomeksi, vaikka varsinaista kielitaitoa heillä ei olekaan. Aikamoinen suoritus, mutta mikäs siinä kuin intoa riittää!

Pyhäkoulu aloitetaan ja päätetään siunausrinkiin.

Terveisiä lapsityöstä

Räpinan ja Pölvän pyhäkoululaisten kanssa ollaan touhuttu kaikenlaista. Laskiaisena osallistuttiin laskiaistapahtumaan, ollaan puhuttu enkeleistä, kiusauksista ja mikä tärkeintä; pääsiäisen tapahtumista. Olemme iloinneet siitä, että Jeesus ei jäänyt hautaan, vaan voitti kuoleman vallan. Edelleen rukouksemme on, että lapsia pääsisi paikalle enemmän, mutta iloitemme jokaisesta uudesta ja vanhasta pyhäkoululaisesta. Virolaiset lapset ja nuoret ovat kiireisiä tänä keväänä, sillä heinäkuussa on tulossa lasten ja nuorten laulu- ja tanssijuhlat Tallinnan laululavalla. Tanssiryhmät ja kuorot harjoittelevat myös viikonloppuisin, jotta osaavat tarpeeksi hyvin päästäkseen osallistumaan hienoon valtakunnalliseen tapahtumaan. Kesällä on tulossa myös rovastikunnalliset lasten- ja nuortenleirit, joita jo suunnitellaan ja valmistellaan. Näihin valmistelutehtäviin yritetään saada aktivoitua myös paikallisia pyhäkouluopettajia, jotka ovat isekin kovin kiireisiä. Nuo leirit ovat kuitenkin erittäin merkittäviä lapsia, ja niiden arvon ymmärtävät myös pyhäkouluopettajat.

Sleyn Viron lähettiporukalla kokoonnumme joka kevät ja syksy kokoustamaan. Nyt kun Sofia ei ole vielä koulussa oli mahdollista lähteä vähän kauemmas reissuun. Tällä kertaa kohteeksi valikoitui naapurimaan Latvian pääkaupunki Riika, jonne meiltä kotoa on vain 3,5 tunnin ajomatka, ei paljoa

Tallinnaa kauempana. Lapsille kohokohtia reissussa taisi olla Riikan eläintarhan kirahvi ja hieno hotellihuone. Me aikuiset sen sijaan kokousasioiden lisäksi nautimme hyvästä ruoasta ja maiseman vaihdoksesta, vaikka kyllä mekin tykkäsimme eläintarhasta.

Aina rakastettu

Maaliskuun loppupuolella järjestimme nuorille rovastikunnallisen viikonloppuleirin teemalla "Aina

rakastettu”. Tällä kertaa kymmenkunta nuorta kokoontui kanssamme Rāpinan pappilaan laulamaan, rukoilemaan, pelailemaan ja pohtimaan, mitä Jumalan rakkaus oikein on. Viime syksynä ensimmäistä kertaa järjestetty viikonlopun kestävä nuortenleiri on osoittautunut oikein hyväksi nuorisotyön muodoksi. Erilaiset leirit keräävät Virossa hyvin lapsia ja nuoria yhteen, ja niiden kautta säännölliseen toimintaamme on löytänyt myös uusia nuoria.

Viikonloppuleiri sujui oikein mukavasti ja tuli sellainen tuntuma, että sanoma puhutteli nuoriamme. Rakkauden ja hyväksynnän teemat ovat aina ajankohtaisia nuorten elämässä ja sanoma ehdoitta rakastavasta Taivaan Isästä on aikamoinen aarre.

Lauantai iltana saimme vieraaksemme juuri Suomen reissultaan palanneen Rāpinan kirkkoherra Urmas Nagelin, joka sanan lisäksi jakoi tuoreita vohveleita leiriväelle. Sunnuntaina osallistuimme koko porukalla ehtoollisjumalanpalvelukseen ja Olli saarnasi Jeesuksen itsensä uhraavasta rakkaudesta. Kirkkoherran kanssa saimme vielä jakaa ehtoollista ja olla siunaamassa nuoria, jotka eivät olleet vielä käyneet rippileiriä.

Leirin loppuksi saimme olla kutsumassa nuoria myös johonkin uuteen. Ensi kesänä olisi tarkoitus järjestää, kenties ensimmäistä kertaa ikinä, rovastikunnallinen nuorten rippileiri, joita täällä ei tosiaan ennen ole ollut. Toivottavasti saamme mukavan porukan kasaan! Nuoret tuntuivat olevan erittäin kiinnostuneita tulevasta rippileiristä ja siitä onkin kyselyt jälkeensä.

Kiitos Taivaan Isälle hyvin sujuneesta leiristä! Hänen kanssaan olemme aina rakastetut.

Uupunut lähetti?

Lähtekirjeitämme ja some-kanavien julkaisujamme lukiessa voi tekemästämme lähetystyöstä tulla hieman liiankin ruusuinen kuva. Aurinkoisia hetkiä ja onnistumisia on helppo jakaa (kiitos Jumalalle että niitäkin on siunautunut), mutta lopulta se on vain puoli tarinaa. Todellisuudessa lähetystyöntekijän elämä on aika ajoin hyvinkin raskasta ja siinä joutuu kohtaamaan monia erityisiä haasteita niiden tavallisten lisäksi.

Yksi suurista haasteista on tietenkin se, että lähetystyöntekijä joutuu työskentelemään kaukana kotoa. Ulkomaille muuttaessa taakse Suomeen jäävät monet sukulaiset ja ystävät, joita kovin mielellään ei unohtaisi. Uudessa ympäristössä haluaa mielellään luoda uusia ihmissuhteita, mutta samalla pitää vanhat. Se on käytännössä vaikea yhtälö itse ylläpitää ja olemmekin iloinneet jokaisesta yhteydenotosta ja vierailusta Suomesta, jotka kertovat siitä, ettei meitä ole unohdettu. Erityisen vaikeaksi kaukana kotoa olemisen on tehnyt läheisen sairastuminen ja kuolema.

Viron läheteinä olemme tietysti olleet siinä etuoikeutetussa asemassa, että reissut koti-Suomeen ovat olleet verrattaen lyhyen välimatkan takia mahdollisia. Kuitenkin tämä yhdistettynä laajalle levittäytyvän työkentän kanssa, tarkoittaa suurta määrää autolla matkustamista, joka on omalta osaltaan väsyttävää. Varsinkin Sofialle ja Soinnulle. Onneksi nykyään on helppo katsoa lastenohjelmia myös autossa tabletilla!

Salome vetämässä työtupaa leirin tytöille.

Myös itse lähetystyö on monelta osin hyvin haasteellista. Lähetystöntekijänä joutuu oppia sietämään monenlaisia pettymyksiä, keskeneräisyyttä ja ristiriitoja. Oman osansa näihin tuovat kulttuurilliset erot. Ulkopuolisena on helppo nähdä uuden kulttuurin ilot ja surut, mutta jälkimmäisistä et oikeastaan saisi paljoo avoimesti puhua. Muutostakaan et voi kovin ärhäkästi vaatia, jolloin oman esimerkin olisi oltava kaikin puolin kunnossa. Tässäkin joutuu myös lähetystyöntekijä turvautumaan siihen mistä itse saarnaa: armoon ja anteeksiantamukseen. Hengellinen työ ei myöskään tule koskaan valmiiksi. Koskaan et voi sanoa, että valmiiksi tuli. Mieltä kalvaa usein kysymys: Mitä sainkaan aikaan?

Vaikka tämä kevät on sisältänyt paljon riemun aiheita, on se ollut perheelle myös erityisen raskas.

Tavallinen näky iltahartaudessaamme.

Ristin juurella

Nuorteniltojemme viimeisenä ohjelmanumerona on aina iltahartaus, jossa keräännymme kaikki kynttilöin valaistun ristin äärelle. Laulun ja pienen sanankohdan jälkeen Olli kysyy nuorilta, mitä he haluavat sinä iltana tuoda Taivaan Isän eteen. Alusta asti iltahartaudestamme on muodostunut rauhallinen ja arvokas hetki, jossa nuoret jakavat avoimesti rukousaiheitaan, jotka useimmiten ovat läheisiä ihmisiä ja murheen aiheita.

Yleensä Olli rukoilee ääneen nuorilta saatujen aiheiden puolesta, mutta kerran tänä keväänä menikin toisin. Pienen hengitystauon aikana eräs nuori alkoikin itse rukoilla ääneen ja lopulta hyvin luonnollisesti jokainen mukana ollut sai lausua itse jotain Taivaan Isälle. Se oli hyvä hetki ja osoitti varmaankin sitä, että meille on muotoutunut turvallinen iltapiiri, jossa nuoret uskaltavat ottaa omaa roolia.

Ristin luokse jokaisen meistä olisi hyvä hakeutua usein. Ristillä saame nähdä ja kohdata meitä ylitsevuotavasti rakastavan Jumalan, joka oli valmis antamaan Poikansa Jeesuksen, että meillä olisi syntien anteeksiantamus. Ristin luota saamme sitten lähteä armahdettuina syntisinä arkemme keskelle ja pyrkiä elämään Vapahtamajamme

hyvän tahdon mukaisesti toisia rakastaen ja Jumalan suurista teoista eteenpäin kertoen. Jokainen meistä saa elää rohkeasti omaa elämäänsä tietäen, että tie takaisin ristin juureen on aina auki, vaikka monella tapaa epäonnistuisimmekin. Jeesuksen ristiltä eteenpäin lähtevät elävän veden virrat, joissa me saamme uiskennellä eteenpäin.

Salome Olli

Tartossa 10.4.2023

Rukousaiheita:

- Perheemme jaksaminen ja suru läheisen poismenosta
- Huhtikuun lopun nuortentapahtuma
- Tuleva nuorten rippileiri
- Viron lapset ja nuoret

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea Oleniusten työtä, voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH. Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena, tai kirjoita viestikenttään Oleniusten rengas + oma kotiseurakuntasi. Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä <https://www.taivaallinenlahja.fi/kuukausilahjoittaminen> tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 09 251 39 228

Viitenumero- ja osoiteasioissa sinua palvelee Anu Laine anu.laine@sley.fi tai puh. 044 298 2601.

Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta.

Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.

Keräyslupa: RA/2021/1127